

אור דוד

בס"ד | ו' טבת תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
ויגש	16:12	16:28	16:26	17:27	17:29	17:31	80	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

הנביא עמוס אומר: "ונגש חורש בקוצר" (עמוס ט, יג) והכוונה שבימות המשיח מייד אחרי החרישה התבואה תצמח ויקצרו אותה. הרבי מגור כותב בספרו שפת אמת (ויגש שנת תרפג) ע"פ המדרש (בראשית רבה צג, ה) שהחורש זה יהודה והקוצר זה יוסף. יוסף הוא צדיק שגוזר וה' מקיים. הוא פותר חלומות והם מתקיימים, כל דבר שהוא עושה הוא מצליח. זה מזכיר את הקוצר שהפירות כבר לפניו ונראה שהכל טוב אצלו. החורש לעומתו נראה כלא יוצלח, חופר בורות בשדה, מתעסק בבזבז ולא מביא תוצאות. זה יהודה. יהודה כל הזמן מנסה לעשות טוב ונראה כאילו לא הולך לו: הוא מציע למכור את יוסף ובסוף מתברר שזו הייתה עצה לא טובה והיה עדיף להחזירו לאבא, נפטרים לו 2 בנים, הוא מתבלבל עם תמר, הוא ערב לבנימין ובסוף לוקחים לו אותו. יהודה ניגש לה' וזועק: למה? למה כל דבר לא הולך לי? ואז ה' מגלה לו שהכל היה לטובה כשיוסף מתגלה. לטובה שמכרו את יוסף כי אם הוא לא היה מגיע למצרים מי היה מפרנס את כל העולם, אם הוא לא היה מתבלבל עם תמר לא יכול היה לבוא משיח חלילה ואם הוא לא היה ערב לבנימין יוסף לא היה מתגלה. בהתחלה בא משיח בן יוסף להראות שיש טוב בעולם, שיש צדיקים. אחר כך בא משיח בן דוד להראות לכל מי שניסה הרבה פעמים לעשות טוב ולא הצליח שהכל לטובה ואין להתיימש לעולם. אוהב אתכם! שבת שלום (-: (ע"פ הרב שלמה קרליבך זצ"ל) הדברים לע"נ סבתי הצדקת חסיבה בת מסעודה שנפטרה בד' טבת ת.נ.צ.ב.ה

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל.

י' טבת: יב וַיֵּשְׁבוּ בְּנֵי לֹד כִּן כְּאִשְׁרֵי צֹמֶם: יג וַיֵּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנֵי אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְבַּת שְׂדֵה הַמִּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹתָם אֶת הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֹת קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרָן הַחֲתִי עַל פְּנֵי מִמְרָא: יד וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרַיִם הוּא וְאָחִיו וְכָל הָעֲלִים אֹתוֹ לִקְבֹּר אֶת אָבִיו אַחֲרֵי קִבְּרוֹ אֶת אָבִיו: (בראשית נ, יב-יד) (דרשות חת"ם סופר, דרשה ל-ח' טבת תקפ"ז)

[מה] (עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם) למה אֲשַׁכַּל גַּם שְׂנִיכֶם יוֹם אֶחָד: (בראשית כז, חצי פסוק מה) (כנ"ל וסוטה יג ע"א) כ ובניהו בן יהוידע בן איש כתיב חי חיל רב פעלים מקבצאל הוא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֶרְיָאֵל מוֹאֵב וְהוּא יָבֵד וְהִכָּה אֶת הָאֲרִי בְּתוֹךְ הַבָּאֵר בְּיוֹם הַשְּׁלֵג: (שמואל ב' כג, כ) (תרגום יונתן דברי הימים-א' יא, כב)

כב בְּנֵיהָ בֶן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חֵיל רַב פְּעֻלִּים מִן קִבְצָאֵל הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֶרְיָאֵל מוֹאֵב וְהוּא יָבֵד וְהִכָּה אֶת הָאֲרִי בְּתוֹךְ הַבָּאֵר בְּיוֹם הַשְּׁלֵג: (דברי הימים-א' יא, כב) (תרגום יונתן)

א וַיְהִי בִשְׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ בָּא נְבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְכָל חֵילוֹ עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב: ב וַתָּבֵא הָעִיר בְּמִצּוֹר עַד עֲשֵׂתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צָדְקִיָּהוּ: (מלכים ב' כה, א-ב) (פסוק א)

א בִּשְׁנָה הַתְּשִׁיעִית לַצְדָּקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי בָּא נְבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וְכָל חֵילוֹ אֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עָלֶיהָ: (ירמיהו לט, א) (פרק נב פסוק ד)

ד וַיְהִי בִשְׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ בָּא נְבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְכָל חֵילוֹ עַל יְרוּשָׁלַם וַיִּחַנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב: ה וַתָּבֵא הָעִיר בְּמִצּוֹר עַד עֲשֵׂתִי עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צָדְקִיָּהוּ: (ירמיהו נב, ד-ה) (כנ"ל)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ה) ולפיכך השכל הבריא מחייב אותנו להבין, את ההיפך מהנראה בשטחיות, ולהחליט שאנו באמת בריות טובות ונעלות ביותר, עד שאין קץ לחשיבותנו, דהיינו ממש באופן הראוי והמתאים לבעל מלאכה שעשה אותנו. כי כל משהו חסרון שתרצה להרהר על גופותנו, הנה אחר כל מיני תירוצים שאתה מתרץ לך, הוא נופל רק על הבורא ית', שברא אותנו ואת כל הטבעים שבנו, שהרי ברור, שהוא עשנו ולא אנחנו, גם ידע כל אלו התהלוכות, אשר תמשכנה לצאת מכל אלו הטבעיות והנטיות הרעות שנטע בנו. אלא הוא הדבר אשר אמרנו, שצריכים אנו להסתכל על סוף המעשה. ואז נוכל להבין הכל. ומשל בפי העולם, אל תראה דבר לשוטה באמצע מלאכתו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, ויגש דף ר"ה ע"א.

א) ויגש אליו יהודה וגו': ר' אלעזר פתח ואמר. כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וגו'. מקרא זה בארוהו. אבל בא וראה, כשברא הקב"ה את העולם, כל יום ויום עשה את מלאכתו כראוי. בכל יום ויום עשה כמו שצריך, כיון שבא יום הששי, והוצרך לברוא את האדם, באה לפניו התורה. אמרה, אדם זה שאתה רוצה לברוא, עתיד הוא להכעיס אותך, אם לא תאריך אפך, מוטב לו שלא יברא. אמר לה הקב"ה, הכי בחנם אני נקרא, ארך אפים. הכיארור הוא בסוף המאמר.

ב) אלא כלא באורייתא וכו': אלא הכל נברא בתורה, והכל נשתכלל בתורה. וכמו

שהתורה מתחלת בכו' כן נברא העולם בכו'. כי מטרים שברא הקב"ה את העולם שהוא הנוקבא, באו כל האותיות לפניו, ונכנסו כל אחת ואחת למפרע. דהיינו בסדר תשר"ק צפע"ס וכו', ולא בסדר אבג"ד וכו'.

ג) עארת תיו וכו': נכנסה הת' ואמרה לפניו, רצונך לברוא עמי את העולם. אמר לה הקב"ה לא. כי כך עתידים הרבה צדיקים למות. שכתוב, והתית תיו על מצחות האנשים וגו'. ולמדנו, שכתוב וממקדשי תחלו, אל תקרי וממקדשי, אלא וממקדשי שהם הצדיקים, (כמ"ש במסכת שבת דף נה. ע"ש) ומשום זה, העולם לא יברא בד.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "הדני" (שופטים פרקים יג-טז) מקבילה ל-ויגש על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מאיזה משפחה מנוח היה
והוא יושב בעיר צרעה

ה. מי משתה עושים
כשהם אשה נוסאים

ו. איך כתוב באיזו מיכל
שבעיני שמשון טובה האשה

א. ישראל במשך כמה שנים
נתנם ה' ביד פלשתים

ב. מה אמר המלאך לאשה
שיוכלל לה אחר הריונה

ג. מה הכין מנוח לפני מלאך האלוקים
ויעל על הצור והוא ואשתו ראים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אנשים ריקים, בלך, גלעד, דלתי ביתי, הגלעד, ויקרע את בגדיו מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.
לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום